

loven, finde vi ikke de samme Summer fra i Fjor til i Aar, men noget meget mere. Det nytter ikke med den Slags Hokuspokus, naar alle de, der have Sæde i denne Sal, kunne se, at Beløbet i Aar er $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. større end i Fjor. Hvor mange Taskenspillerkunster han end vil gøre, kan han ikke komme bort fra disse $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. De staa paa Finansloven. Det er en ret snedig Maade, hvorpaa Venstre vil opretholde status quo fra i Fjor. De ville have det samme Beløb paa Finansloven som i Fjor, men for øvrigt forbeholde de sig Ret til at vedtage saa mange militære Bevillinger, som de lyste, og naar saa Bevillingerne opføres paa særlige Love, skulle de ikke regnes med. Ja, bare det var sandt, at de ikke skulde regnes med! Men Skatteydernes Lommer ville mærke det. Det nytter ikke, at de ville borteskamotere eller bortforklare det, det er og bliver $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. mere end i Fjor.

Jeg skal nu gøre et Par Bemærkninger vedrørende Budgettet. Min Partifælle for Aarhus (H. Jensen) og jeg have tilladt os at foreslaa, at der optages en Anmærkning af følgende Indhold: „Visitation ved Ind- og Udpassage til eller fra Orlogsværftet foregaar som hidtil og iværksættes uden Persons Anseelse over for alle, der ere Visitationspligt underkastede“. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at dette Spørgsmaal om Visitation var Genstand for Forhandling ved Finanslovens 2den Behandling og der gav Anledning til et Ordskifte mellem den ærede Marineminister og mig, og at dette Ordskifte endte oppe i Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret. Her er et Punkt, hvor man virkelig kan paa-vise et Systemskifte, hvor Regeringen er gaaet i Spidsen og har indført noget nyt. Selv under Højreregeringerne, da Bølgerne gik højt, plejede man at kunne forhandle i denne Sal, uden at en Folketingsmand skulde møde i Kriminal- og Politiretten mellem Arrestanter og Forbrydere. Jeg maa dog sige, at jeg ikke blev sat ind i et af Skabene, men jeg maatte dog vente en Tid, før jeg kunde stedes til Forhør. Jeg ved ikke, om den ærede Marineminister har haft Glæde af den Ting — mig har det ikke generet. Men Ministeren sendte saa Folketinget en meget officiel Skrivelse, som han tilligē lod telegraferer ved Hjælp af „Ritzaus Bureau“ til alle Landets Blade. Af en saadan Skrivelse kunde man forlange, at den nøjagtigt holdt sig til Sandheden, at den ikke sagde andet, end hvad der virkelig var faktisk. Jeg skal her til-lade mig et Par Bemærkninger til denne

Skrivelse. Jeg har ellers ikke paa anden Maade haft Lejlighed til at imødegaa den. Den ærede Marineminister skriver til Folketinget følgende: „Da Hr. Formanden straks paatalte denne Udtalelse“ — det var, hvad jeg havde udtalt — „var jeg ved de almindeligt anvendte parlamentariske Regler Folketingsmanden en nærmere Forklaring over, hvilket „ganske bestemt Forhold“, han sigtede til.“ Det er jo ikke rigtigt, hvad Ministeren skriver der. En Minister har langt større Ret og Frihed end almindelige Medlemmer, han kan, naar han vil, forlange Ordet og faa det i langt større Udstrækning end vi kunne. Der har alt-saa paa Stedet været den bedste Lejlighed til, at den højtærede Minister kunde have afæsket mig en Forklaring, og denne Forklaring kunde han have faaet. Men saa kunde han ganske vist ikke have vakt denne uhyre Opsigt ved at henvende sig til Politidirektøren og Kriminalretten og alt det øvrige. Dernæst skriver den højtærede Minister om Højesteretsdommen, idet han citerer den Højesteretsdom, der faldt i den saakaldte Kofod'ske Sag: „Efter alt, hvad der under Sagen er oplyst, maa de af de tiltalte fremsatte Sigtelser mod af-døde Værftsløjtnant Kofod *antages* at have været usandfærdige, og efter Beskaffenheden af det Grundlag, hvorpaa Sigtelserne hvile, have de tiltalte savnet Føje til derpaa at støtte nogen Mistanke mod Kofod.“ Jeg vil her bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, at der ikke staa, at Sigtelserne ere usande, men de antages at have været usandfærdige. Men hvad bliver dette ret vage Udtryk til, naar det falder den højtærede Minister i Pennen? Han skriver, at det er af Højesteret som usandfærdig og grundløs betegnet. Det er jo noget helt andet. Jeg synes, det er at forvanske Højesterets Ord, og det forekommer mig mærkeligt, at den højtærede Minister vil skrive saaledes til Folketinget. Vi kunne da ogsaa nok læse, og saaledes som den højtærede Minister har gjort, først at fremsætte en faktisk Urigtighed og saa forvanske Højesterets Udtryk, synes jeg ser noget underligt ud i en saa højofficiøs Skrivelse som den, der er sendt til Folketinget og telegraferet til alle Landets Blade. Jeg synes, man kunde fordrø, at en saadan Skrivelse i det mindste stemmede med de faktiske Forhold.

Formanden: Efter at der siden 2den Behandling er fremsendt en officiel Skrivelse til Folketinget om dette Spørgsmaal,